

Arrest

**nr. 48 744 van 29 september 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjechische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid van 29 juni 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat N. BEIRNAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaten E. MATTERNE en Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster doet op 11 mei 2009 een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende.

Op 23 september 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij aan verzoekster een extra maand de tijd wordt gegeven de nodige bewijsstukken bij te brengen.

Op 5 november 2009 wordt verzoekster ingeschreven in het vreemdelingenregister en op 30 november 2009 wordt zij in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 25 maart 2010 blijkt uit een controle van verzoeksters activiteiten dat zij niet meer aangemeld is als werknemer sinds 20 november 2009.

Op 31 maart 2010 wordt aan verzoekster een brief betekend waarin haar wordt gevraagd binnen de maand haar huidige situatie toe te lichten en een reeks bewijzen bij te brengen.

Op 12 april 2010 maakt de gemeente Lokeren de door verzoekster neergelegde documenten over aan de Dienst Vreemdelingenzaken

Op 29 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, die op 15 juli 2010 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van S.J. (...) geboren te (...) van Tsjechische nationaliteit. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene deed op 11.05.2009 de aanvraag verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende en werd, op basis van tewerkstelling, op 05.11.2009 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving, gevolgd op 30.11.2009 door een E-kaart. Uit het administratief dossier blijkt dat de situatie van betrokkene sindsdien totaal is gewijzigd.

Uit het dossier blijkt dat betrokkene, volgens de gegevens van de RSZ-databank (dimona), twee maanden van tewerkgesteld was in België (van 21.09.2009 tot 20.11.2009) Overeenkomstig art. 42bis, §2, 3° dient een EU-burger na onvrijwillig werkloos te zijn geworden, na afloop van een tijdelijke tewerkstelling van minder dan een jaar of tijdens een contract van langere duur tijdens de eerste 12 maanden, het statuut van werknemer te kunnen behouden gedurende zes maanden. Dat weliswaar op voorwaarde dat betrokkene ook ingeschreven is bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling. Uit het administratief dossier blijkt niet welke de concrete omstandigheden zijn van het ontslag van betrokkene (vrijwillig of onvrijwillig) en of betrokkene zich heeft aangeboden bij de VDAB om zich als werkzoekende in te schrijven, echter intussen is betrokkene al meer dan 6 maanden werkloos, derhalve is bovenvermeld artikel niet meer op hem van toepassing en kan hij dus niet meer beschouwd worden als werknemer. Overeenkomstig art. 42 bis, §1 kan dan ook een einde gesteld worden aan het verblijf van betrokkene omdat hij niet meer aan de voorwaarden voldoet zoals omschreven in art. 40, §4 van de wet van 15.12.1980.

Verder blijkt uit het dossier dat betrokkene, bij gebrek aan enige economische activiteit of eigen bestaansmiddelen, zich moest wenden tot het OCMW. Het OCMW bevestigde aan de hand van een attest dd.06.04.2010 (overgemaakt op 12.04.2010) dat zij sedert maart 2009 een leefloon als samenwonende persoon (met I.A. (...) en 2 kinderen) met gezinslast (Cat. 3) kreeg. Betrokkene dient derhalve heden als beschikker van bestaansmiddelen beschouwd te worden. Deze bestaansmiddelen worden echter te beschikking gesteld door de Belgische overheid. Betrokkene geniet het volledig leefloon als samenwonende reeds maandenlang, waardoor zij als een onredelijke belasting beschouwd dient te worden voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Overeenkomstig art. 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie.“

2. Over de rechtspleging

Verzoekster vraagt de kosteloze rechtspleging toe te staan. De Raad kan geen gerechtskosten opleggen en derhalve dus evenmin de kosteloze rechtspleging toekennen. Het verzoek wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Uit verzoeksters middel blijkt dat zij de schending aanvoert van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort EVRM), van de rechten van verdediging, van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen en van de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. van 19 juli 2009 in het kader van de humanitaire regularisatie.

Verzoekster herneemt de motieven van de bestreden beslissing en zet haar middel verder als volgt uiteen:

“Verzoekster heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om haar zaak te verdedigen. De heer Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoekster werden opgeworpen of konden opgeworpen worden indien zij daartoe de kans zou hebben gehad. De omstandigheden die door de vreemdeling worden aangevoerd tot staving van haar aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag. In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen.

Verzoekster was naar België gekomen om er te werken. Verzoekster deed op 11.05.2009 de aanvraag verklaring inschrijving als werknemer/werkzoekende en werd, op basis van tewerkstelling, op 05.11.2009 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving, gevolgd op 30.11.2009 door een E-kaart. Verzoekster was tewerkgesteld in België van 21.09.2009 tot 20.11.2009. Na een ziekteperiode liet de werkgeefster van verzoekster echter weten dat ze er niet langer kon blijven en werd er buiten de wil van verzoekster een einde gesteld aan haar tewerkstelling. Verzoekster wendde zich tot de VDAB, doch daar stelde men voorop dat ze eerst een opleiding Nederlandse lessen diende te volgen. Verzoekster heeft deze opleiding eind juni met succes beëindigd. Vanaf 16.08.2010 kan verzoekster beginnen werken bij het Dienstenhuis te Sint-Niklaas via een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur. Op 15.07.2010 werd verzoekster echter in kennis gesteld van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), zijnde huidig bestreden beslissing.

Uit de “motivering” van de beslissing blijkt dat deze is genomen met miskennis van de elementaire rechten van de Mens o.m. artikel 8 E.V.R.M., de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie.

Men stelt dat uit het administratief dossier niet zou blijken welke de concrete omstandigheden zijn van het ontslag van betrokkene (vrijwillig of onvrijwillig) en of betrokkene zich heeft aangeboden bij de VDAB om zich als werkzoekende in te schrijven. Zoals reeds gesteld was het ontslag van verzoekster wel degelijk onvrijwillig, nl. tengevolge van een ziekteperiode. Zoals gesteld heeft verzoekster zich ook wel degelijk aangeboden bij de VDAB en heeft men daar vooropgesteld dat verzoekster eerst een opleiding Nederlandse lessen diende te volgen, dewelke verzoekster eind juni met succes heeft beëindigd. Indien verwerende partij als een zorgvuldige overheid was tewerk gegaan, dan had zij deze gegevens heel eenvoudig kunnen nagaan. Minstens had zij aan verzoekster de kans dienen te bieden om deze gegevens voor te brengen. Thans is verwerende partij echter zonder meer overgegaan tot een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met uitwijzingsbevel zonder verzoekster de kans te geven zich te verdedigen.

Tevens werd er op geen enkele wijze rekening gehouden met het feit dat verzoekster met ingang van 16.08.2010 opnieuw tewerkgesteld zal zijn via een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Het is duidelijk dat de overheid hier een fout, minstens een onzorgvuldigheid heeft begaan waarvan verzoekster en haar gezin niet het slachtoffer kunnen worden.

Indien verzoekster zou worden uitgewezen zal zij ongetwijfeld haar tewerkstelling en de kinderen hun schoolopleiding verliezen en in haar thuisland, alwaar haar werksituatie uitzichtloos was en alwaar zij alles alsook haar woonst heeft achtergelaten, op straat en in de armoede belanden. In de bestreden beslissing is ook geen enkele rekening gehouden met bovenvermelde concrete omstandigheden van dit gezin. Deze mensen uitwijzen zou in strijd zijn met elke menselijke waardigheid, het E.V.R.M. en de laatste nieuwe richtlijnen in het kader van de humanitaire regularisatie. Hiermee werd in de bestreden beslissing echter totaal geen enkele rekening gehouden. Deze concrete omstandigheden van dit gezin komt op geen enkele wijze tot uiting in de betreden beslissing.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing is genomen zonder grondig onderzoek.

De middelen zijn derhalve onder meer gebaseerd op de schending van de elementaire rechten van de Mens o.m. artikel 8 E.V.R.M., de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19,072009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie.”

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekster citeert de motieven van de bestreden beslissing en stelt zelf dat uit deze motieven een schending van verschillende rechtsregels en –beginselen blijkt. De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling duidelijk gemotiveerd dat een einde wordt gesteld aan verzoeksters verblijf nu zij niet meer aan de voorwaarden voldoet zoals omschreven in artikel 40, §4 van de Vreemdelingenwet en nu zij als een onredelijke belasting van het sociale bijstandstelsel dient te worden beschouwd. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

Verzoekster meent dat zij nooit behoorlijk de gelegenheid heeft gehad om haar zaak te verdedigen. Zij meent dat de administratieve overheid is overgegaan tot een beëindiging van haar verblijf zonder een onderzoek van de grond van de zaak te voeren. Zij betwist de motieven van de bestreden beslissing in de zin dat zij wel degelijk onvrijwillig werkloos is geworden, met name ten gevolge van een ziekteperiode; dat zij zich wel degelijk heeft aangeboden bij de VDAB, maar dat haar werd voorgesteld om eerst een opleiding Nederlandse lessen te volgen, dewelke zij met succes heeft beëindigd. Verzoekster meent dan ook dat verweerder onzorgvuldig te werk is gegaan en deze gegevens had moeten nagaan en haar minstens de kans had moeten geven om deze gegevens bij te brengen. Tevens wijst zij erop dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat zij vanaf 16 augustus 2010 opnieuw tewerkgesteld zal zijn voor onbepaalde duur en met de concrete omstandigheden van haar gezin. Door de bestreden beslissing zal zij haar tewerkstelling verliezen en zullen de kinderen hun schoolopleiding verliezen. In hun thuisland zullen ze op straat en in de armoede belanden.

Uit het administratief dossier blijkt dat op 25 maart 2010 de stad Lokeren aan de Dienst Vreemdelingenzaken telefonisch heeft gemeld dat verzoekster zich heeft aangeboden bij het OCMW. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft uit een nazicht van de dimona databank vastgesteld dat verzoekster niet meer aangemeld is als werknemer. Verzoekster was aangemeld van 21 september 2009 tot 20 november 2009. Verweerder heeft vervolgens aan de stad Lokeren opgedragen om aan verzoekster te vragen haar actuele situatie toe te lichten. Deze brief luidt als volgt:

“Aan betrokkene werd op 05.11.2009 een verklaring van inschrijving (bijlage 8) afgeleverd, nadien op 30.11.2009 gevolgd door een E-kaart.

Gelieve betrokken uit te nodigen en te vragen welke activiteiten zij heden heeft (werknemer, zelfstandige in België, werknemer/zelfstandige in het buitenland, begunstigde van werkloosheidsuitkering, e.d.)

Gelieve betrokkene te verzoeken daarvan binnen de maand, na kennisname van deze brief, bewijsstukken voor te leggen. Indien betrokkene nog tewerkgesteld is, dient zij een recent werkgeversattest voor te leggen met vermelding van de uren van tewerkstelling. Indien het interimtewerkstelling betreft dienen ook de laatste loonfiches voorgelegd te worden.

Indien betrokkene werkloos is geworden dient zij een attest van de RVA voor te leggen, met vermelding van het bedrag van de werkloosheidsuitkering en op welke basis de werkloosheidsuitkering werd bekomen (duur van tewerkstelling in België). Bovendien dient zij dan ook een recent attest van de VDAB voor te leggen.

Gelieve betrokkene te vragen eveneens een recent OCMW-attest voor te leggen, zodat we ons kunnen vergewissen van enige steun dat betrokkene tot op heden in België heeft genoten. Het is de bedoeling dat het attest de bedragen vermeldt die betrokkene tot op heden heeft ontvangen, alsook de reden waarom er een bepaald bedrag is toegekend zodat we kunnen rekening houden met de specifieke omstandigheden waarin betrokkene verkeerd.

Overeenkomstig artikel 42bis §1 kan de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde zo nodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Om na te gaan of betrokkene nog steeds aan voorwaarden voldoet, wordt zij vriendelijk verzocht de gevraagde informatie te verstrekken. Bij gebrek hieraan, riskeert betrokkene het recht op verblijf te verliezen."

Op 31 maart 2010 heeft verzoekster kennis genomen van deze brief. Dit blijkt uit de stukken van het dossier. Verzoekster heeft vervolgens een verklaring bijgebracht op 8 april 2010 van het sociaal huis betreffende het actief zoekgedrag naar werk en een attest van het OCMW waaruit blijkt dat I.A. financiële steun heeft ontvangen. Tevens verklaart de stad Lokeren dat verzoekster op 9 april 2010 heeft gemeld dat I.A. zou zijn teruggekeerd naar Tsjechië. Op 12 april 2009 heeft verzoekster volgens de stad Lokeren de attesten bijgebracht en verklaard dat "I.A. al een maand is vertrokken, terwijl hij anderhalve week geleden samen met mevrouw zijn brief heeft getekend. Mevrouw heeft eveneens verklaard dat zij momenteel op zoek is naar werk. Zij zou in november 2009 ontslagen zijn wegens ziekte". De Dienst Vreemdelingenzaken werd hiervan op 12 april 2010 op de hoogte gesteld.

Op 29 juni 2010 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid besloten tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit bovenstaande gegevens in het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoekster niet kan worden gevolgd waar zij de mening is toegedaan dat verweerder geen grondig onderzoek heeft gevoerd, noch haar de kans heeft gegeven om haar huidige situatie toe te lichten. Integendeel, blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster de brief waarin haar wordt gevraagd haar huidige situatie toe te lichten heeft ondertekend op 31 maart 2010 en op 8 en 12 april 2010 verklaringen heeft afgelegd bij de stad Lokeren evenals een OCMW-attest en een attest waaruit blijkt dat ze werk zoekt, heeft neergelegd. Verzoekster heeft evenwel vermeld dat zij werd ontslagen wegens ziekte, doch heeft geen medisch attest bijgebracht, noch bewijzen dat zij zich aangeboden heeft bij de VDAB, hoewel dit haar expliciet werd gevraagd. Evenmin heeft verzoekster aangetoond dat zij op aanraden van de VDAB een opleiding Nederlandse lessen heeft gevolgd en met succes heeft beëindigd. Het kan aan verweerder niet worden verweten geen rekening te houden met gegevens die hem niet ter kennis worden gebracht.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat aan verzoekster de kans werd gegeven om haar situatie toe te lichten en de nodige bewijzen bij te brengen. Tevens heeft verweerder verzoekster gewezen op artikel 42bis van de Vreemdelingenwet, zodat zij op de hoogte was van de gevolgen wanneer zij niet de nodige documenten bijbracht. Verzoekster kan aan verweerder dan ook niet verwijten geen grondig onderzoek te hebben gevoerd, of geen rekening te hebben gehouden met feiten waarvan verzoekster verweerder niet op de hoogte heeft gebracht.

Bovendien wijst de Raad erop dat de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (cfr. RvS 8 september 2005, nr. 148.666; RvS 11 januari 2006, nr. 153.505).

Verzoekster legt bij haar inleidend verzoekschrift een attest neer van 29 juni 2009, waaruit blijkt dat zij vanaf 16 augustus 2010 tewerkgesteld wordt voor onbepaalde tijd. De Raad wijst er evenwel op dat dit attest dateert van dezelfde dag als de dag dat de bestreden beslissing werd genomen en evenmin werd overgemaakt aan verweerder, zodat deze er geen rekening mee kon houden. Niets belet verzoekster,

om gelet op haar nieuwe tewerkstelling, een nieuwe aanvraag tot inschrijving in te dienen bij de stad Lokeren.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de rechten van verdediging wordt dan ook niet aangetoond.

Waar verzoekster ten slotte betoogt dat zij haar tewerkstelling zal verliezen en haar kinderen hun schoolopleiding zullen verliezen en zij in haar thuisland op straat en in armoede zal belanden, wat in strijd is met elke menselijke waardigheid, het EVRM en de laatste nieuwe richtlijnen in het kader van de humanitaire regularisatie, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster enkel verklaarde dat A.I. zou zijn teruggekeerd naar Tsjechië. Zij heeft nooit gewezen op het feit dat zij bij een terugkeer op straat zou belanden en in armoede zal leven. Verzoekster toont ook nu niet aan dat haar kinderen in Tsjechië hun schoolopleiding niet kunnen afmaken en zij er niet zou kunnen werken of er bij familieleden terecht zou kunnen. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing een schending vormt van elke menselijke waardigheid en het EVRM, maar geeft niet aan welk artikel van het EVRM zij dan wel geschonden acht. Indien zij de mening is toegedaan dat artikel 8 van het EVRM wordt geschonden, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 8 van het EVRM aan de verdragsstaten niet de verplichting oplegt om de vrije keuze van de gezinswoningplaats van een vreemdeling op hun grondgebied te gedogen, noch om hieraan een recht op gezinshereniging te verbinden (EHRM, Gül t. Zwitserland, 19 februari 1996; EHRM, AHMUT t. Nederland, 28 november 1996). Het is pas in de mate dat de vreemdeling aantoonde dat het gezinsleven in het land van herkomst bijzonder moeilijk is dat de weigering van een verblijfsaanvraag overeenkomstig de ter zake geldende regelgeving een inmenging in het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM zal vormen. De Raad stelt vast dat in casu niet enkel het verblijf van verzoekster, maar ook het verblijf van haar kinderen wordt beëindigd. Zij dienen allen terug te keren naar Tsjechië, zodat zij geenszins wordt gescheiden van haar kinderen. Haar partner bevindt zich volgens verzoeksters verklaringen reeds in Tsjechië. Indien verzoekster meent dat haar privéleven wordt geschonden, zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 8 van het EVRM niet absoluut is. De Raad stelt vast dat verzoekster met haar betoog niet heeft aangetoond dat haar verblijf onterecht werd beëindigd op grond van artikel 42*bis* §1 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster weerlegt niet dat zij een onredelijke last vormt voor het sociale bijstandstelsel, noch weerlegt zij dat zij sinds 20 november 2009 tot op het ogenblik van de bestreden beslissing, aldus meer dan zes maanden niet meer tewerkgesteld was. Verweerder heeft dan ook op redelijke wijze verzoeksters verblijf beëindigd op grond van artikel 42*bis*, §1 van de Vreemdelingenwet. Tot slot benadrukt de Raad dat de Belgische wetgeving niet uitsluit dat verzoekster op een wettige wijze eventueel opnieuw tot het Rijk wordt toegelaten, op grond van haar toekomstige tewerkstelling. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt dan ook niet aangetoond.

De Raad wijst erop dat verzoekster geen aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet heeft ingediend en dat het voorwerp van huidig geding de beëindiging van haar verblijf betreft dat zij had verkregen als tewerkgestelde EU-burger. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig beroepen op de "laatste nieuwe richtlijnen in het kader van de humanitaire regularisatie" of "de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

Het enige middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

N. MOONEN